

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล ความน่าเชื่อถือของแหล่ง และ คุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลต่างกัน และได้รับสารที่มีความน่าเชื่อถือของแหล่ง และ คุณภาพของข้อโต้แย้งต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ที่ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยสูงกว่า ผู้ที่ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำอย่างมีนัยสำคัญ
2. ผู้ที่ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยสูงกว่า ผู้ที่ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ
3. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูงและต่ำ มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
4. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยสูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ

5. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยสูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ

6. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยสูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ

7. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยสูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเรื่องนี้เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ประจำภาคการศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 256 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย
2. แบบสำรวจความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย แบบประเมินน้ำหนักของข้อความ
3. สารโน้มน้าวใจเรื่อง “การใช้เข็มขัดนิรภัย” โดยมีความน่าเชื่อถือของแหล่งและคุณภาพของโต้แย้ง แตกต่างกันตามเงื่อนไข ดังนี้

- 3.1 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง - ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 3.2 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง - ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
- 3.3 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ - ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 3.4 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ - ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
4. มาตรการเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย
5. มาตรการเจตคติต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารทางวิทยุ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นสร้างเครื่องมือ
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลอง
 - 2.1 ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัย 4 คน ไปพบนักศึกษาตามห้องที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 ห้อง ในช่วงเวลาเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด และทำการแบ่งนักศีกษาออกเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูง และต่ำ และในแต่ละกลุ่มที่กล่าวมาผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่ายแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยจำนวนเท่ากัน เป็นกลุ่มในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือสูง และต่ำ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แบ่งนักศีกษาออกเป็น 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขที่ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก จำนวน 2 ห้อง และเงื่อนไขที่ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก จำนวน 2 ห้อง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก
 - 2.2 ผู้วิจัยทำการสุ่มนักศึกษาเข้าเงื่อนไขการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไข และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไข

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้โปรแกรม เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+) ดังนี้
ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง ข้อที่ 7 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. ผู้ที่ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)
2. ผู้ที่ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)
3. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)
4. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)
5. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)
6. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มี

ความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)

7. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยไปในทางบวก สูงกว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ เมื่อได้ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติที่มีความแปรปรวนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักแสดงว่า อิทธิพลของข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีต่อผู้รับสารอย่างค่อนข้างเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) ขณะที่อิทธิพลของข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักมีต่อผู้รับสารอย่างค่อนข้างเป็นวิวิธพันธ์ (Heterogeneous)

2. ในกรณีเรื่องที่เราต้องการไปเปลี่ยนเจตคติของบุคคล เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง บุคคลที่รับสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง หรือต่ำ จะพิจารณาสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมากกว่า ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก สำหรับในกรณีเรื่องที่เราต้องการไปเปลี่ยนเจตคติของบุคคลเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ บุคคลที่รับสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก จะพิจารณาสารที่ถูกเสนอจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงมากกว่า แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ

3. ควรศึกษาเพื่อดูว่า บุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาสูงหรือต่ำ จะมีเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อถูกเสนอสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงหรือต่ำ และเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก